

عنوان مقاله:

نقد بومی گرایی در اندیشه جلال آل احمد

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین المللی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

محمدتقی قزلسفلی - (mohammad.ghezelsofla@gmail.com) . استادیار و عضو

هیئت علمی گروه علوم سیاسی دانشگاه مازندران

نگین نوریان دهکردی - (۲) (negar_nooryan@yahoo.com) . کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

نقد و ارزیابی جریان های فکری ایران معاصر، متأثر از چگونگی برخورد آنها با مساله ی سنت و تجدد است. در تلاقی ایرانیان با دنیای مدرن ، نخبگان فکری با قضاوت درباره ی این دو گزینه ، در عین حال از بعد نظریه پردازی نیز، جهت حرکت خود را تعیین می کردند . در مقاله ی حاضر با اشاره به نیازهای فکری در فهم سه رویکرد تجددگر، بومی گرا و گزینش گرا با تمرکز بر اندیشه ی آل احمد مورد ارزیابی قرار می گیرد. جلال آل احمد به اقتضای آثار ادبی و سیاسی روشنفکری بومی گراست. از این حیث پرداختن دوباره و واکاوی دغدغه ها و در ضمن یافتن کاستی های نظریه ی او همیشه جالب توجه خواهد بود. تردیدی نیست او در مجموع کارهای نوشتاری از نقدها تا داستان های گوناگون، جایگاه برجسته ای را در میان گفتمان های روشنفکری ایران معاصر به دست آورده است. مقاله ی حاضر بر آن است این فرضیه را به بحث بگذارد که به چه دلایلی این نگاه واجد کاستی ها و تناقض هایی است. استدلال خواهد شد که آل احمد هم در طرح معنای "غرب" و "مدرنیته" و از آن مهم تر "شرقی" یا "بومی" تضاد ها را به نمایش می گذارد . به منظور اثبات فرضیه ی این نوشتار روش توصیفی- تحلیلی را با استناد به آثار این نویسنده، پیش خواهیم گرفت.

کلمات کلیدی:

بومی گرایی، مدرنیته، غرب، شرق، آل احمد، ایران، اندیشه ی معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1397671>

